

[Koføed.]

enkle måde, man nu vil forsøge at føre retssager på. Med en fast promillegrænse behøver man i realiteten kun at sende en giroblanket ud til den anklagede: værsgo, betal 4.000 kr. eller 5.000 kr. i bøde, eller også kan du møde i spjældet en af de nærmeste dage. Det kan ikke være godt for retssikkerheden i dette land. Jeg mener heller ikke, at de prøver, man tager, er sikre nok, så man kan forlade sig på den ting alene. Jeg mener, vi for retssikkerhedens skyld må holde på, at de tre faktorer, vi nu har: en promilleprøve, en klinisk prøve og et vidneudsagn, må være afgørende for, om en motorkører skal dømmes i en sådan sag.

Må jeg til slut gentage, at fordi man går ind for fri bevisførelse, går man ikke ind for spirituskørsel. Jeg er overbevist om, at vi ikke nedsætter spirituskørslen og ulykkernes antal ved en fast promillegrænse. Der skal helt andre ting til, der skal en oplysning, en propaganda til, og jeg vil understrege, at de, der skyder os i skoene, at vi er ansvarlige for de mange spirituskørselsulykker, har også ramt forbi. Vi må gå andre veje, og vi løser ikke disse problemer ved en fast promillegrænse. Dem løser vi kun ved propaganda og opdragelse til at færdes i trafikken.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for flertalsindstillingen om fri bevisførelse.

Til sidst endnu en gang: stem sådan, at de 16-årige kan få kørekort og en god opdragelse.

Amtøft: Jeg vil gerne komme med et par bemærkninger om, hvorfor jeg mener, vi bør indføre faste promillegrænser og faste hastighedsgrænser. Jeg går ind for en promillegrænse på 0,8, fordi undersøgelser viser, at kørefærdigheden for et meget stort antal motorkørere går væsentligt ned omkring denne grænse. Men jeg vil gerne for at udrydde eventuelle misforståelser — også en misforståelse, som hr. Nordqvist gjorde sig skyldig i — pege på, at efter det ændringsforlag, som et stort mindretal i udvalget

har stillet, vil man også kunne blive dømt, hvis man har en lavere promise end 0,8. I den foreslåede § 16, stk. 1, hedder det nemlig, at et motordrevet køretøj ikke må føres af nogen, der har nydt spiritus i et sådant omfang, at han er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde. Denne bestemmelse er den eneste, der vil være gældende, hvis flertallets forslag går igennem. Jeg må derfor mene, at flertallets forslag er mere lempeligt over for spritbilister end forslaget om en fast promillegrænse på 0,8. Spørgsmålet er så, hvordan disse forslag er i relation til de gældende forhold.

Her vil jeg gerne henvise til justitsministerens erklæring i et samråd i udvalget, hvoraf fremgår følgende: justitsministeren har om den nuværende retstilstand under et samråd med udvalget oplyst, at der i praksis som den helt overvejende regel sker domfældelse ved en promise på 1,0 uden sikkerhedstillæg, og at den foreslåede promillegrænse på 0,8 derfor i realiteten vil ligge meget nær en blot lovfæstelse af den allerede eksisterende domspraksis.

Denne udtalelse har fået udvalgets flertal til at fremsætte den noget usædvanlige bemærkning i betænkningen, at flertallet tager afstand fra ministerens udtalelse. Jeg kan kun opfatte denne bemærkning som en slags mistillidsvotum til ministerens udtalelse, og jeg vil gerne bede tingets medlemmer tænke på det, når man skal afgive sin stemme. Promillemodstanderne har altså måttet bruge sådanne motiveringer for at undgå, at deres forslag opfattes som en lempelse i forhold til gældende retspraksis.

Jeg må konkludere, at promillegrænsetilhængernes forslag vil være en lille skærpelse af de gældende forhold, mens promillegrænsemotstandernes forslag som nævnt vil være en lempelse, og jeg må hævde, at vi med de mange færdselsulykker på grund af spirituskørsel i hvert fald ikke kan tåle en lempelse.

Nogle vil være betænkelige ved en promillegrænse, fordi jo ikke alle mister kørevenen ved denne grænse og disse altså vil